

THỨ TƯ: 30.03. 2016.
TUẦN BÁT NHẬT PS
Lc 24,13-35

24:13 Cùng ngày hôm ấy, có hai người trong nhóm môn đệ đi đến một làng kia tên là Emmmau, cách Giêrusalem sáu mươi chặng.

24:14 Họ trò chuyện với nhau về tất cả những sự việc mới xảy ra.

24:15 Đang lúc họ trò chuyện và bàn tán, thì chính Đức Giêsu tiến đến gần và cùng đi với họ.

24:16 Nhưng mắt họ còn bị ngăn cản, không nhận ra Người.

24:17 Người hỏi họ: "Các anh vừa đi vừa trao đổi với nhau về chuyện gì vậy? "Họ dừng lại, vẻ mặt buồn rầu.

24:18 Một trong hai người tên là Colêôpát trả lời: "Chắc ông là người duy nhất trú ngụ tại Giêrusalem mà không hay biết những chuyện đã xảy ra trong thành mấy bữa nay".

24:19 Đức Giêsu hỏi: "Chuyện gì vậy?" Họ thưa: "Chuyện ông Giêsu Nadarét. Người là một ngôn sứ đầy uy thế trong việc làm cũng như lời nói trước mặt Thiên Chúa và toàn dân.

24:20 Thế mà các thượng tế và thủ lãnh của chúng ta đã nộp Người để Người bị án tử hình, và đã đóng đinh Người vào thập giá.

24:21 Phần chúng tôi, trước đây vẫn hy vọng rằng chính Người là Đấng cứu chuộc Ítraen. Hơn nữa, những việc ấy xảy ra đến nay là ngày thứ ba rồi.

24:22 Thật ra, cũng có mấy người đàn bà trong nhóm chúng tôi đã làm chúng tôi kinh ngạc. Các bà ấy ra mộ hồi sáng sớm,

24:23 không thấy xác Người đâu cả, về còn nói là đã thấy thiên thần hiện ra bảo rằng Người vẫn sống.

24:24 Vài người trong nhóm chúng tôi đã ra mộ, và thấy sự việc y như các bà ấy nói; còn chính Người thì họ không thấy".

24:25 Bấy giờ Đức Giêsu nói với hai ông rằng: "Ôi những kẻ tối dạ, những lòng chậm tin vào lời các ngôn sứ!

24:28 Nào Đấng Kitô lại chẳng phải chịu khổ hình như thế, rồi mới vào trong vinh quang của Người sao ?

24:27 Rồi bắt đầu từ ông Môsê và tất cả các ngôn sứ, Người giải thích cho hai ông những gì liên quan đến Người trong tất cả Sách Thánh.

24:28 Khi gần tới làng họ muốn đến, Đức Giêsu làm như còn phải đi xa hơn nữa.

24:29 Họ nài ép Người rằng: "Mời ông ở lại với chúng tôi, vì trời đã xế chiều, và ngày sắp tàn". Bấy giờ Người vào ở lại với họ.

24:30 Khi đồng bàn với họ, Người cầm lấy bánh, dâng lời chúc tụng, và bẻ ra cho họ.

24:31 Mắt họ liền mở ra và họ nhận ra Người nhưng Người lại biến mất.

24:32 Họ mới bảo nhau: "Dọc đường, khi Người nói chuyện và giải thích Kinh Thánh cho chúng ta, lòng chúng ta đã chẳng bùng cháy lên sao?".

24:33 Ngay lúc ấy, họ đứng dậy, quay trở lại Giêrusalem, gặp Nhóm Mười Một và các bạn hữu đang tụ họp tại đó.

24:34 Những người này bảo hai ông: "Chúa sống lại thật rồi, và đã hiện ra với ông Simon".

24:35 Còn hai ông thì thuật lại những việc đã xảy ra dọc đường, và mình đã nhận ra Chúa thế nào khi Người bẻ bánh.

1. Ghi nhớ: «*Khi gần tới làng họ muốn đến, đức Giêsu làm như còn phải đi xa hơn nữa*» (Lc 24,28)

2. Suy niệm: Thiên Chúa tôn trọng tự do của con người, Ngài để cho con người có thể từ chối hay đón nhận. Sau biến cố Đức Giêsu chịu chết làm cho hai môn đệ trên đường Emmau cảm thấy chán chường thất vọng bỏ về quê, trong lúc đó Đức Giêsu hiện ra đi cùng với hai ông, và cho hai ông cơ hội mời Ngài ở lại, nhưng « *Khi gần tới làng họ muốn đến, Đức Giêsu làm như còn phải đi xa hơn nữa* » . Ta thấy để nhận ra Chúa, để gặp được Chúa thì hai ông phải mời, phải có lòng khao khát thì mới gặp được và nhận ra Ngài. Trong giờ cầu nguyện cũng thế nếu chúng ta cứ khép lòng lại, không khao khát, không mời Chúa thì chúng ta cũng không bao giờ gặp được Ngài

3. Sống Lời Chúa: Hãy vững tin vào Chúa Phục sinh.

4. Cầu nguyện: Lạy Chúa, Nếu không có Chúa thì con không thể làm gì được, nhưng nếu con không khao khát Chúa thì không bao giờ con gặp được Ngài. Amen.